

PREDIKAN 13:E SÖND EFTER TREFALDIGHET DEN 8/9 1963

I KLOSTERKYRKAN, LUND.

TEXT: MARK 12:41-44.

PSALMER: (402:1-2,?) 237:1-5, 206:4, 357:1-3, 411:1-3

I Faderns och Sonens och den Helige Andes namn.

Gud sänd din Ande i våra hjärtan , så att vi hör Ditt ord och lyder Dig i gärningarna! Amen.

Texten läses.

O Gud, nertysta för ett ögonblick alla andra ord utom detta enda, så att vi hör vad du säger till oss! Amen.

Vanligen talar Gud i sitt ord om vad Han gör och vi får. Men i denna text pekar ordet på en människa och hennes gärning på jorden. Vi låter texten tala själv och säga oss vad Den goda gärningen är. Först skall vi se vad den goda gärningen är, därborta i Jerusalem, och sen flyttar vi oss hit till oss och frågan, vad vår gärning skulle kunna vara, om den vore god.

A. Nu närmast går vi dit bort, till den fattiga änkan, till den goda gärningen utanför oss, "i Jerusalem"

1/ Det första och viktigaste är detta, att den goda gärningen "går ut" från mig och kommer en annan till godo. "Många rika lade dit mycket", står det. Hur kunde hon, med sin ettöring, lägga dit "mer" än de? Därför att hon gav "av sitt armod", hon ryckte loss ur sig själv - och gav. De andras tillvaro var orubbad, även efter givandet, men i hennes liv betydde ett öre, att Hon själv gavs, "så mycket som fanns i hennes ägo". Vår text är inplacerad i kyrkoåret på den barmhärtige samaritens söndag, den trettonde söndagen efter trefaldighet, där det som överskrift står "Vår nästa", alltså en annan än oss~själva. Vi bygger i regel upp en bild av "den goda gärningen" på det sättet, att den kommer i retur till oss. Men vår nästa, och genom vår nästa talar Kristus, vår nästa säger med rätta: "god är den gärning, när den gagnar mig", "god är din gärning, när den kostar dig något, när den tar något ur dig själv". Jesu blick här i texten, blicken som skär igenom ytan och blottar vad det kostar, är det gudomliga ögat, detta öga som en gång, i den yttersta domen, skall avslöja vad det har sett, till allas överraskning.

2 Ty - för det andra - den goda gärningen skar mitt i vimlet utan att människor lägger märke till att den sker. Det var inte fjärran från de rikas värld som änkan gav sina skärvar. Hon gick fram till offerkistan, bland de andra, bland de rika, och räckte över ett mindre belopp än de. Gärningen var synlig för alla - och ringaktad

Du spejar kanske efter en helig offermänniska, som ger ut sig själv, och hon sitter kanhända bredvid dig i kyrkbänken och ser inte på något sätt helig ut. Men hennes liv är inrutat så, att allt är givet åt andra; åt skrikande barn och åt köket och åt arbetet på halvtid utanför hemmet -

kanske har hon inte alls kunnat komma hit idag, hon får ge ifrån sig "så mycket som finns i hennes ägo". Var skall hon ta krafterna ifrån? Så ser de heliga ut. De lever mitt ibland oss och vi ser dem icke. Men det gudomliga ögat ser, ner i djupen. Därför är Guds dom en överraskning, den kommer inte som ett premium i skolan - som man kan räkna ut i förväg. Utan Guds dom lyfter upp ett B eller ett B+ som har kostat något, tillkämpat av ett barn vars föräldrar grälar hemma medan TV:n larmar och går. Vi kan aldrig dela ut premier rätt, ty vi ser ingenting. Men Gud ser sina heliga mitt i det allmänna vimlet.

3/ Eftersom Gud ser och vet, så växer det också - för det tredje - frukt ur den goda gärningen, långt efter det att den är gjord. I offerkistan betydde de två skärvarna inte mycket. Den viktigaste frukten av gärningen låg inte i kistan, utan den ligger här, i texten, vi får frukten nu. I snart två årtusenden har hennes ettöring blivit utsådd och den har uppväckt nya gärningar över hela jorden. I en trång miljö har många människoliv framlevts med långvarig, välsignad frukt, bara därför att de levdes i trohet, och så gav en bild av riktigt liv åt framtida generationer, en bild som icke kunde glömmas. Frågan vad "det skall tjäna till" är, ofta nog, Frestarens fråga, den satanaiska frågan, genom vilken vi skulle lockas att svika vår gärning och söka en annan, som ser finare ut. Jesu gärning, slutad på korset mitt i det allmänna vimlet, den inleddes med frestelsen i öknen, där han lockades bort från utgivandet, men stod fast: ingen gärning är rikare på frukt än hans. Vi lever alla, ännu idag, av den dryck Han räcker oss i nådens medel liksom vi smakar solens ljus och himmelens regn. Men när Han nu når oss, med sitt Ord, då står vi alla mitt uppe i våra gärningars virvel ("bubblande stömdrag" överstruket och ersatt med "virvel"), i frestelsen - där vi måste välja gärningar, osäkra om vad "det goda" är.

B. Därmed flyttar vi oss från Jerusalem, hit, till vår egen värld.

Då visar det sig, att vi står i mycket olika frestelser, den ene har det på ett sätt och den andre på ett helt annat.

1/ Någon här vet kanske redan vad hans eller hennes ("eller hennes" troligen tillagt i Örebro 1966) är - utan att göra den. Medan vi talade om änkan och hennes skärvar, steg vår egen försummelse upp i samvetet och oroade. "Där hör du, för hundra gången! Fly inte längre, bort från den gärning som Du vet är Din! "Det är säkert att mycken mognad och fladdrighet i vårt inre kommer ur denna flykt undan den väntande, den riktiga gärningen, som vi skulle utföra - och inte utför. Om någon vet: detta är mitt läge, då hjälper det inte mycket med allehanda andliga påhitt - det blir lika omoget och fladdrigt, det! Här hjälper ingenting annat än att börja gå på det hårda, vardagliga vägstycket, där framför Dig! Frukta icke utan gå! Stig upp och gå fram och lägg ner skärvarna i kistan!

2/ Men en annan sitter här och vet inte vad hans eller hennes gärning är. Det brukar finnas många sådana ovissa i denna stad där det bl.a. ligger ett universitet, med ett nytt läsår som just börjar, med ny vacklan, ny misströstan och nytt Letande efter Gärningen. Här har kyrkförsamlingen något att bedja för. Och den vacklande själv, ung eller gammal, har heller

ingen annan utväg än att leta, bedja och vänta, i trohet göra det verk som ligger närmast och sedan: uthärda i bidande. En dag skall nog gärningen ligga där fast och orubblig, kanhända omslutande dygnets alla timmar, även sömnens, så att man i sin stress skall minnas dessa år för länge sen, då man ännu kunde vila och andas och i ovisshet göra ingenting.

3/ Sådana människor sitter säkert också här, de som vet, sin gärning och är inne under den och för vilka frågan, i alla åldrar kan bli den: "Hur skall jag orka att föra detta i land?" Liksom tömda på allt är de två skärvar den kraft "de har i sin ägo", och där framför dem står offerkistorna och begär, att dessa skärvar, också de skall läggas dit.

Om detta är ditt läge, så kom ihåg, att du hör till de utvalda! Alla Guds löften stämmer på dig. "Måste du än gå genom eld, skall lågorna icke svedja dig. Måste du än gå genom vatten, skall stömmarna icke fördränka dig." Och till slut skall det komma en dag, en ljus dag, då det skall sjungas över båren "Saliga äro de döda som i Herren dö, de skola vila sig från sitt arbete, ty deras gärningar följa dem efter", ja de följer dem intill den stund då Barmhärtigheten dömer över alla våra gärningar. Då skall lovsången stiga, upp till Gud allena, "Gud och Lammet", det offrade felfria lammet, Jesus Kristus. Amen.

Låt oss bedja.

O Herre Gud, himmelske Fader, du som låter din nåd flöda, som solens ljus och himmelséns regn, över onda och goda, och som skänkt oss din Son, Jesus Kristus, att i ord och gärning uppenbara din kärleks rikedom. Vi bedja dig: förläna att vi, på vår väg genom livet, icke spörja vem som är vår nästa utan i stället gripa de tillfällen du bereder för den som behöver vårt bistånd. Hjälp oss att icke gå förbi, där vi bort stanna och tjäna dem som din Son nämner sina bröder, och i vilka han kallar oss att tjäna honom själv. Amen.

~~Quimper~~ Predikan 8/9/1963
(13 e. 7 ref.)

Klusterkyrkan

"Den guda gä-
ningen" (Nikolai,
Islero, 1930)

onsd 4/5 1966

"Predikan = Predikation, predika-
tion = predika, predika = predika
(Nikolai Islero 13/3-68)

Spiralblock

133:1-2

~~133:1-2~~

~~237:1-5~~

237:1-5

206:4

357:1-3

~~411:1-3~~

~~478:1-3~~

Ölvers 206:4

237:1-5

June: Salomon

7w

Aftonbåt (Veckopåstyg)

Fader Vår

→ Vår fröken

1) Faderns och Sorens och den
helige Andes namn. Amen.

Gud, sänd den Guds,
våra hjärtan, så att vi
hör ditt ord och lyder
ditt i gärningarna! Amen.

Vår
Sorgens preskotext, ^{Samhandla} för
ankans skär, står i Mar-
tinsangeln, kapitel 12,
och lyder så:

"När Jesus var i helgedomen,
sätte han sig mitt emot of-
ferkistorna och såg hur
folket lade ned penningar
i offerkistorna. Och många
rika lade dit myntet,

Men en fattig änka kom och
②
både ned två skärvar, det
är ett öre. Då kallade
han sina lärjungar till sig
och sade till dem: "Sammen-
ligen säger jag eder: Denna
fattiga änkas lade det mer
än alla de andra som
lade något i offerkistorna.
Ty dessa lade alla det av
sitt överskott, men hon lade
det av sitt armbröd allt vad
hon hade, så mycket som
fanns i hennes ägo."

O Gud, nertryta för ett
ögonblick alla andras
ord utom detta enda, så
att vi här vad du säger
till oss! Amen.

③

Vadlisen Talar Gud
i sitt ord om vad han
gör och vi får. Men ~~den~~
text pekar ordet på en mån-
hitta och hermes gärning
på jorden. Vi läser texten
tala själar och säga oss
vad ~~den goda gärningen~~
~~Exempel på~~
är. Först skall vi se vad
den goda gärningen är,
därför i Jerusalems, och
sen flyttar vi oss hit till oss
och prägar, vad är gärning
skulle kunna vara, om
den vore god.

Nu närmast
(A. ~~först~~ ^{den följande} går vi dit bort, till ä-
= kan, till den goda gärningen
utanför oss; Jerusalems).

(4)

Det första och viktigaste
är detta, att den färdiga par-
tinen "går ut" från mig
och kommer en annan äre

god. "Många rika lade
dit mycket", står det.

Har kunde hon, med sin

e Håring, lägga dit "mer"

än de? Där för att hon gav

"av sitt arvord", hon rechte

löss ut sig själv — det gas.

De andras tillvaro var

orubbad, även efter givandet,

men i hennes liv betydde

ett öre att hon själv

(som mycket som fanns i hennes äga
gavs). Det är inte någon

hållfärdighet som är uttrycket för
den varmblodiga och samvetsamma

släktens svulst, den trellarska

öfverfredlighet, står "Värnaden"

och det som ~~gavs~~

5

en annan än vi själva. Vi

Cum gratia
~~Venerabili~~
Magistro

11-11-11

en ont de over gae-
 n. " 200 2 4 1 11

men gen ja alle ja/et, att
 x se . . . + 8.

der Kommerz, der der Fik
(Ich gewinn nicht, fallen der)

oss. Men "car" ~~the~~ ~~sing~~

~~med ta till god är du gar~~

None has been cornered

1890

for as farming, and

den Kosten der Herstellung, was

den der Majol' ur dig s. 26

lesen blickt her i. d. Lekt.

Blicken som står i guld

utan och blottas vad det

Kostas is dit nummer

... and ...

gac, dea oja san en
a. . On. Hout De.

... och yversta conuen
... i ...

Kall austoga var det 100

Kill alls corrassterns.

2/17 - för det andra - den
gode gärningen sker mitt i;
det allmänna värdet utan
att människor läggs märke
till att den sker. Det var
inte färdan. Här de rikas
värd som älskar gav sina
skärvar. Men gick från till
offerkistan, bland de andra, och
räckte ~~fram~~ över sitt mindre belopp
in till Gärningen var synlig
för alla - och ringades.

En spejare kanske efter
en helig offermänniska, som
ges ut sig själv, och hon sitter
tacklösa. ~~freden~~ dig ~~i~~ i kyrkbränken
och ser inte på något sådant
Men hennes liv är inrättat så, att
allt är givet åt andra; åt

(7)

skrikande barn och ett köket

och ett arbetstätt för helvigs alen!
~~Kanske har hon inte alls tidsmangel som man
får i hemmet. Hon får ge sig~~

så "Så mycket som finns i hemmet

äro". Var skall hon ta krafterna

ihän? Så ^{de} res ~~de~~ heligant. De

lever mitt ibland oss och vi

är den icke. Men det ga-

domliga eget är, när i

djupen. Här för är Guds

den en överraskning, den

kommer inte som ett premi-

um i skolan - ^{så} man kan

räkna ut. Men Guds den

lyfter upp ett B eller ett

B + som kan testat något,

tillkämpat av ett barn ^{vars}

föreläsa gräns ^{framman} ~~medan~~ ^{brunnen} ~~Wiggen~~.

Vi kan aldrig dela ut premies

rest, ty vi res ingenting. Men Gud

Leads med lamparist pucks, (Erlingsson) 9

as ribel ist hie at hamtion
len bled simliche kumst ghammes.
gheclationen. hagan is

"over Skad J'ava l'ell" as
~~the~~ ^{the} ~~may~~ ^{may}
 Medlarus heit den satnith

Hedarens präst, den sabbatiska
frågan, gemen viken i skall.

frågor, gällande vilken i skulle
lockas att sika vår försörjning

bedrägas att rika var farning
alla rika en annan, som ser

all saka en annan, var sex
fränt. Fem garning,

parent. fem garning,
 dusted w/ her set m. #5
 of Cocksi d. carbon; fem set m. #1

swad pr i kuzet m. # 5
 koksie darte i pergellem!
 det almarma vumet, dan in
 lade i lade

beddes med fiertelen i k-

men, daß das Lockers best
hig klainet m. 87

här utg. i vundet, men stord
last: inlans vinnin: 50

lapt: ingens yarning är
rikare på fukt än Hans.

rikare på pulkett in Ransö.
Vi lever alla, ämnar ideo

Vi leverer alla, ännu idag,

(10) av den dyck han räcker
i nådens medel. Går det i ordning så långt som himmelens
öfver. Men när han närmar sig

och, med sitt Ors, där står
i alla mitt uppe i vä-
~~gärningens~~ virvel
freestelen — där vi måste
väga gärningar, ~~och~~ ^{och}
om vad "det goda" är.

Bämnad flyttas vis oss bort
från Jerusalem, hit, till vår
~~gemenskap~~ egen värld.

Läs vi såret vet sig,
att vi har det störst
^{När de}
den enes pr.
of helt) att

1) Nagon här vet kanske
redan vad ~~hans~~ ^{hans} förslags är
- utan att göra den. Men

(11)

vi talade om ärtan och den-
nes skärvar, steg vår egen
~~försmak~~ gämnings upp i samvetet och
oroade. Pläs här du, för
tändrade gängen! Börja, ~~du~~
Börja i morgon! Fly inte
längre, bort från den gämnings
som du vet är Din. Det är
säkert att mycket smogkast
och fladdrighet i vårt inre
kommer ur denna flykt un-
den den väntande, den riktiga
gämnings, som vi skulle
utföra — och inte utpö. Om
vi vet: detta är mitt
läge, då hjälper det inte
mycket med allahanda ~~de~~
^{längs} ~~längs~~ påhitt — det blir lika
smogkast och fladdrigt, det!

(12)

Här bjälsken i genlängsarmen är
att börja gå på de hårda,
vareligheten vägligheten, där
framförs Dig! Frukta inte utan
gå! Stig upp och gå fram och
lägg ner skärvaran i kistan!

2) Men en annan sitter här
och vet inte vad hans gärning
är. Det brukar finnas många
sådana orissa ~~sländre~~ ^{sländre} ~~sländre~~ ^{sländre}
preskriptionsdesigntermer ^{sländre} ^{sländre} ^{sländre}
kärlek till a. a. ^{sländre} ^{sländre} ^{sländre} ^{sländre}
Dyck ut i ^{sländre} ^{sländre} ^{sländre} ^{sländre}
Det, med ett ^{sländre} ^{sländre} ^{sländre} ^{sländre}
^{sländre} ^{sländre} ^{sländre} ^{sländre}
läsart, med ny vacklar, ny
misströstan och ny ^{sländre} ^{sländre} ^{sländre}
efter Gärningen. Här har
kyrkoaförsamlingen i ^{sländre} ^{sländre} ^{sländre}
höganting ^{sländre} ^{sländre} ^{sländre} ^{sländre}
Och den vacklande själen,
ung eller gammal,

⑬

har keller iogen annan
utlös än 4 löt, bedja
och vänta, i trohet göra
det verk som ligger nä-
mest och sedan: utvärde
i bidande. En dag skall
~~konst~~^{nos} gärningen ligger där
~~st~~ fast och orubblig, ^{från början} om

slutande de ~~gärnings~~ ^{även} alla
timmar ^{ströms} ~~gärnings~~ ^{men} med

saknad skall minnas
~~desse~~ ^{är för länge sedan}
~~men~~ ^{da} man är -
nu kunde vila och avslas
om ~~det~~ [?] orisshot göra ingenting.

3) Ty sådana människor
sitter säkert också här,
de som vet, sin gärning
och är inne under den och
för vilka ~~gården~~ ^{gården} ~~gården~~ ^{gården}

kan bli en ~~helt annan~~ den: (15)
"hur skall jag orka att
föra ~~att~~ detta i laus?"
Liksom lönade jag ^{er de} alla
tva skavvar är ~~den~~ knuff
"de har i sin ära" och
där framför den står
offerkostorna och begär
att deras skavvar ^{skavvar} skall
läggas ~~att~~ dit.

Om detta är ditt
läge, så kom ihåg, att
du hör till de utvalda!
Alla Guds lifter stämnas
på dig. "Måste du ängä
genom eld, skall läger-
na icke svedja dig. Måste
du än gå genom vatten,
skall strömmarna icke

(15)
fördränka dig. "Och till
dant skall det komma
en dag ^{en guldålder} då allt skall
sjungas över ^{bären}
"Saliga äro de döda
som; Herren dö, de
skola veta sig här sitt
arbete, ty deras gär-
ningar följa den
ofta "79 ^{förlorade} Gen ^{den}
~~den~~ ^{stund} då Barmhärtig.
heten dömer över
alla våra gärningar. ~~Den~~
~~ett~~ Guds ~~skall~~
stiga, till Gud allena,
"Gud och Lammets", det
offrade ^{ett} Jämför Lam-
met, Jesus Kristes.
amen.

L.O.L.

16
 O Herre Gud, himmelens
 fader, du som låter din nåd
 flöda, som ordens ljus och
 himmelens regn, över
 onda och goda, och som
 tänkt oss din son, fem
 bröder, att i ord och gär-
 ning uppenbara din karkels
 rikedom. Vi bedja dig: för-
 lära att vi själva vä-
 genom livet, icke spörja
 vän som är vår nästa utan
 i stället grips de tillfällen
 du bereder oss att vara en
 nästa för den som behö-
 värt bistånd. Hjälps oss att
 icke gå förbi, där vi bort
 stannar och tjäna den som din
 son nämmer sina bröder, och
 vilka han kallar oss att tjäna

Fråga inte "Vem är min nästa?" Grip
 i sållet tillfällen att vara en nästa
 för den som behöver värt bistånd.

12
Kvinnor själar. Anner.

~~1) Kallekt till 2.000 an-
befalles varmt.~~

~~2) 1.000 an-
befalles varmt.~~

~~3) 1.000 an-
befalles varmt.~~

~~4) 1.000 an-
befalles varmt.~~

~~5) 1.000 an-
befalles varmt.~~

~~6) 1.000 an-
befalles varmt.~~

~~7) 1.000 an-
befalles varmt.~~

~~8) 1.000 an-
befalles varmt.~~

~~9) 1.000 an-
befalles varmt.~~

~~10) 1.000 an-
befalles varmt.~~